

Svar på spørgsmål

Kære bror
Efter hilsen

Her er svarene på dine spørgsmål:

1) Den amerikanske plan vedrørende Mellemøsten tilsigter genformningen af regionen i overensstemmelse med USA's interesser, hvilket skal finde sted uden nogen indvendinger eller modstand fra regenterne i regionen. I denne plan er der visse punkter USA interesserer sig for og anser som vitale interesser for at bevare en fæstet kontrol over regionen. De mest fremtrædende blandt disse punkter er:

- A. Den omfattende kontrol over olien, dvs. kontrol uden at have selvstændige, effektive partnere fra andre lande, selv hvis disse er allierede. USA vil muligvis acceptere at nogle af de allierede lande delvist deltager med de amerikanske selskaber i nogle områder, men på en måde som ikke giver disse selskaber mulighed for at have kontrol eller blive konkurrencedygtige.
- B. At forhindre landene i at besidde tilstrækkelig militærstyrke, til enten at kunne udgøre en trussel mod de amerikanske interesser eller til at kunne eliminere jødernes entitet.
- C. At jødernes entitet forbliver stærk i regionen, dog indenfor visse grænser og ligeledes afhængig af USA. Denne entitet skal endvidere forblive en frontlinje, der forhindrer muslimernes forening.

2) Hvad angår modificeringen af grænserne, indgår det på nuværende tidspunkt ikke som et led i den amerikanske agenda, da det forårsager problemer for USA i mange lande. Derimod vil USA arbejde for at skabe intern svækkelse i regionens lande, for dermed at gennemføre deres strukturer gennem føderationer der skal erstatte deres enhed, som optakt til opdeling, såfremt de amerikanske interesser kræver dette.

3) Hvad angår de nye og begrænsede krige, er disse forventede. Det er fordi USA ikke længere accepterer at selv sine egne agenter, over for deres befolkninger, udviser en hyklerisk fjendskab mod USA. Derfor løfter USA sine militære pressemedier, såfremt det skulle være nødvendigt, for at erstatte enhver agent som ønsker at tjene USA i en oprejst tilstand frem for en knælet tilstand. Dette kan påkræve begrænsede krige, for at genfremstille sine agenter ifølge nye standarder. Hvad angår de andre landes agenter i regionen, så vil USA, såfremt disse ikke kan erstattes, tvinge dem til underkastelse, så de ikke kan indfri andet end USA's ønsker, ligesom det er tilfældet i Golfen, hvor baser etableres og styrker oprustes, med eller mod regenternes vilje.

4) Hvad angår USA's trusler overfor Syrien og Iran, så er dette i overensstemmelse med USA's nye politik over for sine agenter. Det er pressemedier som tvinger regimerne i Syrien og Iran, til uden tøven, at indfri USA's ønsker i forbindelse med sine løsningsmodeller for regionen, samt for at disse to regimer forhindrer modstanden mod de amerikanske styrker i Irak i at benytte deres lande som baser. Dette skal ske uden at USA giver disse regimer et spillerum til over for deres befolkninger at udgive sig som anti-amerikanske. Vi har allerede klargjort USA's politik overfor sine agenter i en tidligere "Svar på spørgsmål". Disse agenter modsætter sig ikke USA's pres, men for hver gang USA presser på, bøjer de sig yderligere, hvilket opmuntrer USA til at forøge både presset på - og ydmygelsen af disse regenter.

5) Hvad angår USA's politik i Tyrkiet, arbejder den ihærdigt for at infiltrere militæret og dets institutioner til sin fordel, svarende til det den gjorde med regeringen. Her vil USA benytte sig af følgende:

- A. Den vaklende økonomiske tilstand i Tyrkiet, samt tilbuddet om at redde denne gennem bidrag, lån, Verdensbanken og IMF.
- B. Udnyttelse af den kurdiske sag, idet Tyrkiet frygter tilstedeværelsen af en uafhængig kurdisk entitet eller en føderal entitet, selv hvis det skulle være inden for den irakiske stat. Det er fordi en føderal entitet har brede beføjelser, dvs. den udgør et statsprojekt, når omstændighederne er klare til det. Dette skræmmer Tyrkiet, da det er en dødbringende sag for den. Nu eftersom USA dominerer hele Irak, er den kurdiske sag blevet et stærkt pressemiddel i dens hænder.

USA vil arbejde for at udnytte den kurdiske sag samt den økonomiske tilstand i Tyrkiet for at realisere infiltration i den militære institution, hvilket man allerede har haft delvis succes med inden for generalstaben. USA tilsigter at gøre Tyrkiet - både militæret og regeringen heri - til en del af den amerikanske indflydelsessfære.

6) Med hensyn til Cypern-sagen, lykkedes det forholdsvist for USA at skabe vanskeligheder for den gamle engelske agent Denktash, der er tilknyttet den tyrkiske militære institution. Disse vanskeligheder er forårsaget både af det intensive pres på det tyrkiske militær, samt støtten til AKP, det regerende parti i Tyrkiet. I den anledning udbrod de demonstrationer som fandt sted for to måneder siden, i den tyrkiske del af Cypern. Demonstrationerne krævede den amerikansk-produceret Kofi Annans plan, om etableringen af den cypriotiske union med krav som formindsker den tyrkisk-cypriotiske suverænitet, som Denktash ønsker. Denktash udtrykte offentligt i sine udtalelser en forbitrelse over disse demonstrationer. Ligeledes blev grænserne åbnet imellem de cypriotiske dele og den frie menneske-bevægelighed på tværs af delene som overgik 5000 mennesker. Alt dette udgør forberedelser til det amerikanske udspil som Annan fremlagde.

Storbritannien synes at have accepteret dette til gengæld for at bevare sine militærbase uberørt på øen. Og USA har accepteret at bevare disse baser i Annans plan. Gennem sin politiske snuhed i at mobilisere sine agenter i Cypern, vil Storbritannien forsøge at opnå en effektiv andel i den cypriotiske union, såfremt det lykkedes USA at implementere Annans udspil.

Endelig vil vi henlede opmærksomheden til at de ovennævnte besvarelser er det som USA tilsigter, planlægger og bevæger sig imod. Dette er dog ikke ensbetydende med at USA vil lykkes i at fuldføre sine planer i omfattende form som den ønsker, da der er to faktorer som står i vejen for den:

Den første: USA baserer sine planlægninger på arrogance, slyngelagtige fremfærd samt sit ensidige herredømme over regionens rigdomme. Dette vil skabe ærkefjender i den internationale scene. Vi bemærker at nogle lande har offentligt demonstreret ”fjendskab” over for USA i forbindelse med krigen mod Irak. Dette var ikke for Iraks skyld, men pga. regionens rigdomme samt deres egne interesser som de fornemmede smuldrede eller var ved at blive det over for USA’s interesser. De møder som i disse dage finder sted imellem Frankrig, Tyskland, Belgien og Luxembourg, med henblik på etableringen af en militærstyrke, hvori USA ingen indflydelse har, er ligeledes en indikation på dette.

Hvad angår Storbritannien som bevarer en fod i Europa og den anden i USA, sparer den ingen kræfter på at opildne den interessekamp der foregår mod USA. Denne interessekamp er sanselig og opfattet i forbindelse med mange af regionens sager, til trods for at den primært er skjult bag kulisserne, som den snu britiske politik nødvendigvis gør.

Alt dette udgør hindringer i vejen for USA, hvilket gør USA’s planer i regionen både ustabile og usikre. Det er fordi at statens styrke ikke består af den militære dimension alene. Den er derimod en blandt mange elementer. Det militære element alene og arrogancen som det resulterer i, vil forvolde fjendskab og distancere de allierede; og det vil muligvis udgøre en dødbringende effekt for den stat som udelukkende baserer sig på dette.

Den anden: som er den vigtigste og mest relevante for os i vores region, nemlig denne ummahs Islam, hvis temperatur stiger lidt efter lidt, hvilket er sanseligt for enhver iagttagelse heraf i muslimernes lande, fra Palæstina til Irak, Afghanistan, Kashmir og Tjetjenien. Til trods for at den udbryder i form af

emotionelle og følelseladede oprør frem for en entitet, der skaber reelle standpunkter, så signalerer alt dette indledning til etableringen af staten, som vil forene muslimerne om én imam (khalifah), der implementerer Allahs (swt) lovgivning iblandt dem og leder dem til jihad for Allahs sag (fi-sabillillah).

De amerikanske planer for at få herredømme over regionen vil - med Allahs tilladelse - mislykkes gennem muslimernes hænder, førend de slår fejl gennem USA's fjender blandt de andre lande som konkurrerer med USA om den internationale tilstand og de materielle interesser og oliegerdommene.

Hilsen
Din bror
01/05/2003 e.Kr.